

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 7Co/87/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112205065  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112205065.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: Peter Imre KOREX, Budovateľská 607/58, 087 01 Gíraltovce, IČO: 35 249 773, právne zastúpený: Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom Rázusova 28, 040 01 Košice, IČO: 36 866 563, proti odporcovi: B. B., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX Q., o zaplatenie 320,92 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 4C/146/2012-53 zo dňa 29.5.2013, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

V časti nenapadnutej odvolaním vo výroku, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa, **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu 157,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 31,57 eur od 13.2.2009 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 31,57 eur od 13.3.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 31,57 eur od 12.4.2009 do zaplatenia, zo sumy 31,57 eur od 12.5.2009 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 31,57 eur od 12.6.2009 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, ktorým sa navrhovateľ domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 163,07 eur návrh navrhovateľa zamietol, zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie vo vyhovujúcej časti odôvodnil tým, že odporca si neplnil svoju základnú povinnosť zo zmluvy, a to riadne a včas platiť cenu poskytovaných služieb titulom mesačných poplatkov, a to za obdobie 5 mesiacov. Tým, že si odporca neplnil svoju povinnosť zaplatiť vyfakturované sumy za mesačné poplatky riadne a včas v lehotách splatnosti vystavených faktúr, dostal sa do omeškania a navrhovateľovi preto súd okrem nároku na zaplatenie priznanej istiny priznal aj úrok z omeškania.

V časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 163,07 eur titulom bezdôvodného obohatenia návrh zamietol. Bezdôvodné obohatenie odporcu malo spočívať v tom, že navrhovateľovi nevrátil zariadenia AP OvisLing AirLink WL-5460 AP v počte 1 ks, Antena AS6-22+DAM v počte 1 ks, Pictail SMA reverse polarity N/F v počte 1 ks, Kabel FTP Cat.5e, Gembird 20,00 metrov, Konektor RJ45 tien. v počte 2ks. Z predložených listinných dôkazov navrhovateľom však nevyplýva povinnosť odporcu prevzaté zariadenia

navrhovateľovi vrátiť, teda ani skutočnosť, že na strane odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu z dôvodu, že tieto zariadenia neodovzdal, resp. nevrátil navrhovateľovi. Navrhovateľ tento uplatnený nárok nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Dôkazné bremeno v tejto časti uplatneného nároku neunesol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech každého účastníka v konaní tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ v časti, ktorým súd návrh navrhovateľa zamietol a v časti trov konania.

Poukázal na to, že okresný súd neprihliadal na ním predložené dôkazy, najmä na ustanovenia Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronickej komunikačnej služby sprostredkovania pripojenia do siete internet, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o pripojení a poskytovaní verejnej elektronickej komunikačnej služby sprostredkovania pripojenia do siete internet uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom. Poukázal na to, že v zmysle týchto podmienok koncové zariadenia KOREXU a technické zariadenia KOREXU sú počas celej doby trvania zmluvy vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. Dohodli sa, že právny vzťah týkajúci sa tohto koncového zariadenia, ktoré užíva účastník (odporca) pri používaní služby sa riadi príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení upravujúcimi nájomnú zmluvu. Navrhovateľ poskytol odporcovi predmetné zariadenia len dočasne, a to na dobu trvania zmluvy. Po ukončení zmluvy bol odporca povinný zariadenie vrátiť navrhovateľovi. Navrhovateľ ukončil s odporcom zmluvný vzťah k 1.7.2009 z dôvodu neplatenia. Odporcu viackrát vyzval na vrátenie zariadení, avšak odporca ani na jednu výzvu nereagoval, a preto má za to, že zariadenia sa už nenachádzajú v dispozičnej sfére odporcu. Z toho dôvodu pristúpil v zmysle § 458 ods. 1 O.s.p. k uplatneniu nároku na poskytnutie peňažnej náhrady za nevrátené zariadenie.

Rovnako nestotožňuje s výrokom o trovách konania a podľa jeho názoru má nárok na náhradu trov konania s poukazom na to, že sa nestotožňuje s výrokom, ktorým jeho žalobný návrh bol zamietnutý, a preto mal vo veci plný úspech.

S poukazom na uvedené žiadal, aby odvolací súd druhý výrok rozsudku okresného súdu zmenil tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi obstarávaciu cenu za poskytnuté zariadenie vo výške 163,07 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ďalej zmeniť tretí výrok rozsudku o trovách konania, tak že odporca bude zaviazaný nahradiť navrhovateľovi trovy konania prvého stupňa vo výške 94,09 eur. Zároveň žiadal priznať trovy odvolacieho konania v celkovej výške 39,25 eur.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý časti výroku o zamietnutí návrhu a trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako správny potvrdil. V časti nenapadnutej odvolaním vo výroku, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľ s odporcom dňa 27.10.2005 uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejnej elektronickej komunikačnej služby sprostredkovania pripojenia do siete internet (ďalej len „Zmluva“). Predmetnou zmluvou sa navrhovateľ zaviazal poskytovať odporcovi verejnú elektronickú komunikačnú službu sprostredkovania pripojenia do siete internet a odporca sa zaviazal za túto službu zaplatiť. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú aj Všeobecné podmienky (ďalej len „VP“). V zmysle článku 8 bod 8.4. VP odporca nie je oprávnený vykonávať akékoľvek zásahy na Koncových zariadeniach KOREXU a Technických zariadeniach KOREXU, ani s nimi akýmkoľvek spôsobom manipulovať a nakladať. Koncové zariadenia KOREXU a Technické zariadenia KOREXU sú počas celej doby trvania zmluvy vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. V zmysle článku 18 bod 18.3. VP navrhovateľ a odporca sa dohodli, že právny vzťah týkajúci sa koncového zariadenia KOREXU, ktoré využíva odporca pri

používaní služby, sa riadi príslušnými ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení upravujúcimi nájomnú zmluvu.

Vychádzajúc z uvedeného, pokiaľ sa týka koncového zariadenia a technického zariadenia na prenos dát, vyplýva, že tento vzťah sa medzi navrhovateľom a odporcom riadil zákonnými ustanoveniami o nájomnej zmluve upravené v Občianskom zákonníku.

Podľa § 682 Občianskeho zákonníka, ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Podľa § 683 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak došlo k poškodeniu alebo nadmernému opotrebeniu prenajatej veci v dôsledku jej zneužitia, zodpovedá nájomca aj za škody spôsobené osobami, ktorým umožnil k prenajatej veci prístup, za náhodu však nezodpovedá. Domáhať sa náhrady možno len do šiestich mesiacov od vrátenia prenajatej veci; inak nárok zanikne.

Z vyššie konštatovaného vyplýva, že medzi navrhovateľom a odporcom ohľadne koncového zariadenia bol nájomný vzťah, ktorý sa upravoval ustanoveniami o nájomnej zmluve upravenými v Občianskom zákonníku. V prípade, že došlo k zániku „Zmluvy“ navrhovateľ ako prenajímateľ mal právo žiadať v zmysle ust. § 682 Občianskeho zákonníka vrátenie prenajatej veci (koncového zariadenia) v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci, prípadne s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie. Navrhovateľ k návrhu pripojil fotokópiu Dodatku č. 3 k „Zmluve“ s evidenčným číslom 001-1005-011, kde v časti Zmluvná viazanosť, je uvedené ukončenie pre neplatenie. Na konci je pečiatka navrhovateľa a podpis osoby. Na strane, kde by mala byť pečiatka a podpis účastníka (odporcu) je kolónka čistá, nepodpísaná. Navrhovateľ nepreukázal ani netvrdil, že Dodatok č. 3 k zmluve (v ktorom vyznačil ukončenie) doručil odporcovi. Nepreukázal, že zákonným spôsobom došlo k ukončeniu nájomnej zmluvy ohľadne koncového zariadenia (či odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou tejto zmluvy). Navrhovateľ nepredložil súdu dôkazy o tom, že zaslal odporcovi odstúpenie od zmluvy alebo výpoveď zmluvy, ktorým spôsobom by došlo k ukončeniu tohto právneho vzťahu a na základe ktorého by sa potom mohol domáhať vrátenia prenajatého koncového zariadenia.

V prípade, ak by bol navrhovateľ relevantnými dôkazmi preukázal, že došlo k ukončeniu nájomného vzťahu, mohol sa domáhať svojej ochrany na súde žalobou o vydanie veci a nie o vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne náhrady škody v zmysle ust. § 683 Občianskeho zákonníka.

Z uvedených dôvodov preto okresný súd správne rozhodol, keď zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za nevrátené koncové zariadenie.

S poukazom na to, že navrhovateľ mal vo veci čiastočný úspech a čiastočný neúspech, okresný súd správne postupoval, keď rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech každého z účastníkov konania žiadnemu nepriznal právo na náhradu trov konania. Ako bolo vyššie konštatované, navrhovateľ mal úspech v časti, v ktorej sa domáhal zaplata istiny 157,85 eur s príslušenstvom a nebol úspešný v časti, v ktorej sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 163,07 eur. Pomerom tohto úspechu je potom správne rozhodnutie súdu prvého stupňa o tom, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol úspešný v odvolacom konaní, avšak tento si náhradu trov konania neuplatnil, preto súd rozhodol, že mu trovy tohto odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku **n i e** je prípustné odvolanie.